

Cal Sabata de Dalt

Montmajor

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Montmajor
Emplaçament Al peu del castell de Montmajor.

Coordenades:

Latitud: 42.006293130514
Longitud: 1.7352598531025
UTM Est (X): 395267
UTM Nord (Y): 4651248

Classificació

Número de fitxa 08132 - 16
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Modern Contemporani
Segle XVIII
Any 1739
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Número inventari IPAC, nº 3513, any 1990
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 006A00043
Autoria de la fitxa Cortés Elía, M^a del Agua
Data de registre de la fitxa: ds., 30/11/2002 - 01:00

Descripció

Aquesta casa es troba al peu del turó del castell de Montmajor (Monte Maiore), aprofitant el desnivell natural que fa el terreny i adaptant-se a les terrasses. És un edifici de planta baixa, pis i golfes, amb teulada a dues vessants amb carener perpendicular a la façana principal i aquesta orientada a migdia. A la façana principal s'obre la porta adovellada d'arc de mig punt, tot i que al baixar una mica una de les dovelles fa un efecte lleugerament apuntat, i que es troba desplaçada al costat esquerre de la façana. La casa va ser ampliada pel costat esquerre, afegint tot un cos paral·lel. A l'interior, una columna central de secció quadrada porta una data inscrita: 1739. Davant de la casa s'han anat afegint un seguit de coberts, un d'ells era l'antiga masoveria de cal Sabata. A prop de la casa hi ha una font i una bauma dins la qual hi ha una tina excavada a la roca. Tot i ser una de les cases més antigües, no conserva elements d'època medieval, possiblement degut a la reutilització i reconstrucció al llarg del temps.

Història

Cal Sabata és una de les cases del petit nucli que es va construir al peu del castell de Montmajor i de l'antiga església parroquial de Sant Sadurní. La primera referència del castell és de l'any 983, i de l'església l'any 1050, per tant suposem que ja al segle XI existia aquest nucli. Als fogatges de 1365 i de 1553 hi havia 4 focs (IGLESIAS, 1982), mentre que al 1708 ja hi havia 14, la major part a la zona de Els Plans. Al fogatge de 1553 s'esmenta a Armenter Sabata (IGLESIAS, 1979) fogatjat a Montmajor. Aquest nucli estava format per diverses cases, entre elles cal Sabata (Armenter Sabata) i Can Barri vell, que es trobava al costat d'aquesta i de la que tan sols resta un mur ja que al segle XVII es va construir la casa nova, tal i com costa al llibre d'òbits de l'arxiu parroquial de Montmajor (caseta de nou edificada donde pervivencies de la casa den Sabata, 1693). Aquestes dues cases, can Barri vell i can Sabata, pagàven delmes al monestir de Santa Maria de serrateix el 1581 (ADS, capbreu). Al finals del segle XVII es va construir la nova casa al pla (Cal Sabata de Baix, antigament coneguda com cal Sabata dels Plans). Al Capbreu de la Baronia de Montmajor de 1762 (ACA, notarians Berga vària) consta que la casa pertanyia per venda a carta de gràcia a Joan Santamaria prevère de Sant Sadurní de Montmajor i que capbreuava al baró i senyor de Montmajor, Anton de Tamarit.

Bibliografia

IGLÉSIAS, J. (1979). El fogatge de 1553. Fundació Salvador Vives i Casajuana. Volum I. Barcelona. Capbreu de Montmajor, 1762. ACA, notarians Berga vària, 3er v, 155 N. Manuscrit.

